

Nam cum dicit, & in via peccatorum non stetit, non significat, & in via peccatorum non substitit, sed, & in via peccatorum non ambulavit. Stare enim in via, hoc loco, non est quiescere, & non ambulare, sed est ambulando non recedere à via inchoata. Itaque idem est, non abire in consilio impiorum, & non stare in via peccatorum; vtrumque enim significat illum esse iustum, qui recedit à via, id est, lege, & consiliis peccatorum. Et quoniam lex Domini soluitur non solum malè viuendo, sed etiam malè docendo, iuxta illud Matth. 5. qui soluerit vnum de mādatis istis minimis, & docuerit sic homines, minimus vocabitur in Regno cœlorum; Ideo Propheta adiungit, & in cathedra pestilentiae non sedit; id est, ille est iustus, ac per hoc beatus, qui neque operibus, neque doctrina legem Domini prauaricatur. Sedere enim in cathedra pestilentiae, est esse in confesso hominum pestilentium, siue assidere pestilentibus, & cum eis legem Domini despiciere, quasi nihil conducat ad beatè viuendum, id est, cum gaudio, & lætitia, sed vtilius sit carnis desideria perficere, sensibusque in omnibus indulgere. Vox sedentium in cathedra pestilentiae describitur Malachia 3. illis verbis, Vanus est, qui seruit Deo, & quod emolumentum, quia custodiimus praecepta eius? Quod ad verba attinet, pro voce, beatus, in Hebræo habetur, אֲשֶׁר, quæ vox habet formam numeri multitudinis, & ideo à nonnullis recentioribus vertitur, Beatitudines viri, &c. Sed probabilius est vocem illam esse indeclinabilem, & significare, tum beatum, tum beatitudinem. Nam non solum Septuaginta verterunt μακάριος ἀνὴρ, id est, beatus vir, sed etiam sanctus Hieronymus vertit ex Hebræo, Beatus vir. Pro cathedra pestilentiae, in Hebræo habetur ad literam, cathedra Lezim, id est, derisorum, sed sensus est omnino idem. Nulla enim est pestilentia maior, quàm deridere legem Dei, & eos, qui iustè, ac piè viuere student. Ad extremum notat Sanctus Basilius, per id quod dicitur beatus vir, non excludi foeminas à beatitudine, sed includi,

quoniam vir caput est mulieris, & in capite intelliguntur etiam membra.

Sed in lege Domini voluntas eius, & II. in lege eius meditabitur die, ac nocte.

In hoc secundo versiculo describitur iustus per affirmationem, & sunt hic etiam duæ partes, quarum vna est ferè alterius repetitio. Rectè autem dicitur is esse iustus, siue beatus, cuius voluntas est in lege Domini. quoniam non requiritur ad iustitiam huius vite, vt nulla in re offendamus, cum scriptum sit Iacob. 3. In multis offendimus omnes: sed satis est, si ita sumus affecti erga legem Domini, vt cupiamus eam omnino perficere, & si fortè labimur in aliquod peccatum, vt certè sæpe labimur, id sit præter voluntatem bonam, id est, præter charitatem, quam habemus ad Deum, & ad legem eius, non autem contra charitatem, proinde peccatum sit, non crimen, id est, veniale, non lætale. Idem aliis verbis habetur in alio Psalmo, Lex Dei eius in corde ipsius. Nam & voluntas, siue cor iusti est in lege Dei, & lex Dei est in voluntate, siue corde iusti. Lex est in corde, vt in sede, & cor est in lege, vt in re amata, quæ semper cogitatur, & appetitur. Atque hoc est, quod sequitur, & in lege eius meditabitur die, ac nocte. Id enim est legem esse in voluntate, siue voluntatem in lege, perpetuò mente exerceri in ea cogitanda, & amanda, vt quicquid agendum sit, secundum eam regulam fiat. Itaque illud, die, ac nocte, non significat, non posse hominem iustum vacare, vel ad punctum temporis à cōtemplatione diuinæ legis, sed frequentissimè debere animum ad legis praecepta reuocare, eiusque memorem semper esse, dum aliquid cogitandum, dicendum, faciendum occurrit, in quo periculum sit, ne iustitia violetur. Porro, non solum Latina vox meditabitur, sed etiã Græca μελιτήσθαι, & Hebraica Ieghe, referri possunt ad exercitium siue cogitationis, siue vocis, siue operis. Psal. 34. Lingua meditabitur iustitiam tuam. & Psal. 36. Os iusti meditabitur iustitiam.

Poeta

אֲשֶׁר

אֲשֶׁר

אֲשֶׁר